

K opodstatnění výroku, že pachatel jest vinen zločinem podvodu křivou přísahou vyjevovací podle §§ 197, 199 a) tr. zák., stačí tudíž, je-li zjištěno, že pachatel udal v seznamu jmění nepravdivou skutečnost, po případě zamlčel určitou skutečnost a že si byl vědom nesprávnosti dotyčného údaje, pokud se týče toho, že tu byla skutečnost, kterou v seznamu jmění neuvedl. Obžalovaný udal v seznamu jmění, že vůbec nemá pohledávky ani nezaplacené a nedobytné, ač je měl, zamlčel tudíž při přísaze vyjevovací rozhodné skutečnosti, přes to, že v době přísahy věděl, že takové pohledávky má, ba dokonce věděl a věděti musel, že tyto pohledávky zamlčeti nesmí. Z vývodů zmateční stížnosti je patrné, že státní zastupitelství nenapadá rozsudkový výrok, pokud jím byl obžalovaný zproštěn z obžaloby pro zločin podvodu podle §§ 197, 199 a) tr. zák. i proto, že lstivým předstíráním a jednáním uvedl okresní soud v omyl, jímž měly vymáhající strany utrpěti na svém právu škodu pod 2.000 Kč. Naproti tomu je zjevno, že se rozhodovací důvody zabývají vlastně výhradně jen otázkou, v nich současně záporně zodpovězenou, zda obžalovaný jednal v úmyslu poškoditi své věřitele tak, že zmateční stížnost je v právu, pokud vytyká rozsudku s hlediska důvodu zmatku podle čís. 5 § 281 tr. ř., že v něm nejsou vůbec uvedeny důvody, z nichž soud nenabyl přesvědčení o vině obžalovaného ani, pokud podle obžaloby křivou vyjevovací přísahou (a lstivým předstíráním i jednáním) uvedl okresní soud v omyl, jímž i stát měl utrpěti škodu na svém právu, vykonávati v exekučních věcech nerušeně spravedlnost. Zejména je však zjevno, že sprostředkujícím rozsudkovým výrokem byl ve směru právě uvedeném porušen zákon způsobem, zakládajícím jeho zmatečnost podle čís. 9 a) § 281 tr. ř., najmě když i soud vzal podle rozsudkových důvodů za zjištěno, že obžalovaný složil u okresního soudu vyjevovací přísahu, podle níž jest obsah seznamu jmění (jím soudu předloženého) úplný, ačkoli v tomto seznamu na otázku, zda má od koho něco požadovati a kolik činí tato pohledávka, odpověděl záporně. Jinak stačí poukázati na správné vývody zmateční stížnosti, k nimž jest dodati jen, že její údaj, podle něhož obžalovaný věděl a věděti musel, že ony pohledávky zamlčeti nesmí, má plnou oporu již v doslovu formuláře seznamu jmění, předloženého soudu obžalovaným, který na straně 3 pod záhlavím: »3. Pohledávky a jiná majetková práva« obsahuje vysvětlení pro dlužníka tohoto znění: »Zde bud'tež číselně uvedeny všechny nezaplacené pohledávky, které sám proti třetím osobám má — a to i takové, jež podle náhledu dlužníka jsou nedobytny«, obžalovaný se pak nikdy nehájl v ten rozum, že snad toto vysvětlení nečetl.

Čís. 3897.

Zákon nemá v § 82 tr. zák. na mysli jen zbraně smrtící nebo zbraně v technickém slova smyslu; zbraní jest každý předmět způsobilý sesílití útok proti vrchnostenské osobě a ohroziti její tělesnou bezpečnost; spadá sem i jízdní kolo.

(Rozh. ze dne 13. června 1930, Zm I 695/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v České Lípě ze dne 5. září 1929, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 81 tr. zák. a přestupkem podle § 312 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Podle čís. 11 § 281 tr. ř. namítá zmateční stížnost, že soud neprávem vyměřil trest podle § 82, 2. věty tr. zák. a překročil tím své trestní právo, pokládaje omylem za »zbraň« ve smyslu tohoto zákonného ustanovení kolo sloužící k jízdě, nikoliv k útoku, a nedbaje obhajoby obžalovaného, že vzal do ruky jízdní kolo, by jel domů, nikoliv by se jím bránil strážníkovi, nebo ho ohrožoval. Než zmateční stížnost nedrží se především obsahu rozsudku, tvrdíc, že obžalovaný nepoužil kola k útoku proti strážníkovi úmyslně, poněvadž rozsudek zjišťuje opak, totiž že úmyslně a vědomě ohrožoval strážníka kolem, později i tímto kolem pohružku proti strážníkovi provedl. Poněvadž se i kolo, bez ohledu na jeho normální účel a užívání, hodí stejně k útoku i k obraně proti člověku a jest způsobitelé ohroziti jeho tělesnou bezpečnost, a ježto § 82 tr. zák. nemá na mysli jen zbraně smrtící nebo zbraně v technickém slova smyslu, jest kolo zbraní ve smyslu tohoto zákonného ustanovení, již jest každý předmět, jenž je způsobitelý sesílení útok proti vrchnostenské osobě a ohroziti její tělesnou bezpečnost. Jest proto ve zjištěném jednání obžalovaného spatřovati odpor se zbraní ve smyslu § 82 tr. zák., odůvodňující použití vyšší trestní sazby.

Čís. 3898.

Padělání legitimačního listu, opravňujícího sbíratí papíry, hadry, kosti a staré železo.

Byla-li veřejná listina padělána nebo zfalšována v úmyslu někoho poškoditi (stát na právu dozoru) a je-li tu zároveň i možnost způsobiti škodu, jde o podvod podle § 199 d) tr. zák.; přestupek § 320 f) tr. zák. přichází v úvahu jen, není-li tu ani onen úmysl ani tato možnost.

(Rozh. ze dne 13. června 1930, Zm I 834/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Mostě ze dne 26. září 1929, pokud jím byla obžalovaná, byvši obžalována pro zločin podvodu podle §§ 197, 199 d) tr. zák., uznána vinnou jen přestupkem podle § 320 f) tr. zák., zrušil napadený rozsudek a uznal obžalovanou vinnou zločinem podvodu podle §§ 197, 199 d) tr. zák., jehož se dopustila tím, že legitimační list čís. 49.108/P běž. č. 20, vydaný okresní správou politickou v Mostě dne 21. července 1927, tedy veřejnou listinu tím způsobem padělala, že si platnost tohoto listu při-